

Underbilag til bilag 6

Justervæsenet.

København, den 8. februar 1949.

Til ingeniør Foss' ændringsforslag skal jeg tillade mig at bemærke, at når maskiner, der har en udbredt anvendelse, ikke egner sig til justering, falder kravet om en sådan bort af sig selv, og det bliver til de på disse maskiner udførte vejninger, at der må stilles krav om visse tolerancer for vejningen, og stikprøver på en ved maskinen stående justeret vægt må vise, at tolerancen overholdes.

Hverken den svenske lov af 1934 eller den norske lov af 1946, der stiller samme krav om justering som det danske forslag, indeholder nogen bestemmelse om, at pakkemaskiner er fritaget.

Jeg skal omtale, at ved det justertekniske møde i Oslo i 1947 blev spørgsmålet om særlige veje- og måleapparater taget frem til behandling, og der blev meddelt fra svensk side, at der havde været indleveret til justering en amerikansk cementvægt med skråtstillet bane. Vejningsfejlen var 2 pct. på de afvejede sække, og den blev kasseret både på grund af den store fejl og på grund af, at det ikke var tyngdekraften alene, der var bestemmende for vejningen. Jeg har i dag talt med direktøren for det svenske justervæsen, der meddelte, at det hidtil ikke har været muligt at justere nogen af de til dette fremviste pakkemaskiner til cement; de sidste viste vejningsfejl på mindst 1 pct. Han anbefalede ligeledes en justeret vægt til tolerancekontrol, idet man må gå ud fra, at fabrikkerne også selv er interesseret i at vide, med hvilken vejenøjagtighed vejningen foregår.

Jeg kan ikke se andet end, at § 5, stk. 2, fuldtud dækker for disse maskiner; en særlig lovbeføjelse om pakkemaskiner, som foreslået, ville kunne kræves for adskillige andre ikke justerbare måle- eller vejmaskiner.

Jeg har intet at erindre imod, at man, som foreslået af ingeniør Foss, ændrer det sidste punkt i § 6, stk. 2, idet jeg i stedet for eller samtidig med „i samme omfang som hidtil“ anfører, hvad det er, at staten har eneret på, da jeg ikke finder det juridisk forsvarligt alene at henvise til en ophævet bestemmelse. Afsnittet foreslås ændret således:

„Endvidere træffer ministeren bestemmelse om, hvorledes måling og vejning skal udføres, og hvilke redskaber der må anvendes. Eneret til at anskaffe og forhandle nye måle- og vejeredskaber forbeholdes staten i samme omfang som hidtil på:

1. Målestokke af træ på $\frac{1}{2}$ m i eet stykke med håndtag.
2. Almindelige redskaber til rummåling i træ og af metalplader.
3. Vægtlodder.
4. Håndbismere.“

N. P. Nielsen.

Til ministeren for handel, industri og søfart.